Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

in innocentiæ simplicitate cuiuerere. ut pq̃m illa
peccator egit quæ ut immunda dns respuit. ea
iam agendo pferat quæ di sacrificio imponat.
Quia g post praua opa peccator cuiuit. et ab ac
tionum suarum tenebris aliq̃ndo iuxta finē re
uocat. recte nunc dictum ē. Et lum illuis sup
terminos terre. S; grauj luctu affiet eadē grā.
quæ post facinora mentē replet. Nam male gest
ta ad memoriam reducit. sibi q; hominē q̃m sit
iuste dampnandus ostendit. Unde sit. ut pec
catū omne qd se egisse reminiscit. cotidianis
fletib; insequat. et quo magis ualet iam qd
iustum ē cernere. eo ardentius appetit inius
tum se gemitib; punire. Unde apte subiungit.
Post eum ruget sonitus. Quem enim dns illus
trando repleuerit. eius uitam pcul dubio in
lamentū uertit. atq; illuminatæ mentis quo
magis æterna supplicia insinuat. eo hanc duri
de transacta nequitia gemitib; fatigat. et do
let homo qd fuit. quia bonum iam incepit in
dere qd non fuit. Odit qualem se fuisse meminit.
amat qualem se esse debuisse cognoscit.
Et solam iam pœnitentiæ amaritudinem diligit.
quia eaque ēsiderat in q̃ritis uoluptatib; sua de
lectatione peccauit. Bene g dr. post eum rugi
et sonitus. quia cum mentem ds ingredit. con
stat pcul dubio qd mor pœnitentiæ gemitus se
quat. ut ea iam salubriter flere libeat. quæ ips
de inquitatib; flenda iocunditate gaudebat.
S; quo uberius culpa flet. eo altior cognitio
ueritatis attingit. quia ad uidendū æternū
lumen polluta ducū ēscientia lacrimis tup
Uata renouat. Unde post pœnitentiæ rugitū
adiungitur. Tonabit uoce magnitudinis
suæ. Voce enim suæ magnitudinis ds tonat.
cum bene nobis iam plamenta ꝓparatis q̃m
magnus sit in supnis insinuat. Quasi enī de
cælo tonitruus pcedit. cū nos incuria negli
gentia q; torpentes respectus grīæ pauore subi
to pcutit. atq; in terra positi sonum de supioribus
audimus. quia trena cogitantes supna terroris repente
sententiam pœnesciemus. et mens de summis
bene sollicita iam trepidat. quæ pius in infimis
male secura torpebat. S; iste uisitationis occul
tæ terror. quib; modis se nobis insinuet ignora
tur. neq; ipsius mentis aciē pprehendit. cuius
ad meliuis intentio ēmutat. Unde apte subiun
git. Et non inuestigabit. eū audita fuerit uox
eius. Vox dni audit. cum grīæ eius aspiratio men
te ēcipit. cū insensibilitas occultæ surditatis rū
pit. et cor ad studium summi auctoris æternaū.
uirtutis intimæ clamoribus penetrat. S; istam uo
cem supuenientis spē quæ se in aure cordis insi
nuat. nec ipsa mens quæ plane illustra fuerit
inuestigat. Pensare enim ñ ualet. inuisibilis uir
tus quib; sibi meritis influat. quib; ad se modis
uenat. quib; recedat. Unde bene prophm dr. Sps
ubi uult spirat. et uocē eius audis. s; non scis un
de ueniat aut quo uadat. Vocem enim spē audire
ē. ut ēpunchonis intimæ in amorē inuisibilis ēcho
ris assurgere. S; nemo scit unde ueniat. quia
ignorat porta pdicantium quib; se ad nos occasio
nib; fundat. Et nemo scit quo uadat. quia cum
unam pdicationem multi audiunt. intelligit p
cul dubio non potest quem deserens abiciat. et
cui ingrediens in corde requiescat. Una q̃ppe
res foris agit. s; non plane uno m̃ intuitu omnū
corda penetrant. quia qui inuisibiliter uisibi
lia modificat. in humanis cordib; causarū se
mina incōprehensibiliter plantat. Hinc ē qd re
suscitato lazaro multi crediderit. s; tam iude
orum plurimi ad pseccutionis bellum ex hac ipsa
resurrectione ēmoti sunt. Qui g idem q; mira
culū qd alius lumen fidei pbuit. alios pinuidiæ
tenebras a lumine mentis excecauit. Hinc ē qd
uterq; latro et eadem et suis mortib; similem